

ЧИ УКРАЇНА ПРОГРАЄ ВІЙНУ?

1.

«Україна вже прогала цю війну», – переконано сказав 78-літній чоловік, впевнено дивлячись в об'єктиви камер польського телебачення. Відповідаючи на гострі запитання журналістів, які виявили зворушливу солідарність з українцями, чоловік, виказуючи величезний політичний досвід, ретельно добирає слова, даючи чіткі відповіді. Він послідовно стояв на позиціях Путіна, доводячи, що саме українці спричинили цю війну. «Шістнадцять тисяч російськомовних українців було вбито на Донбасі українськими націоналістами», – заявив він, натякаючи також на підрив Україною газопроводу Нордстрім-2, що було актом тероризму.

На запитання, чому він викладає версію Путіна, а не Зеленського, цей сивий чоловік незмигнливо відповів: «Не кажіть про Путіна «злочинець», бо вам треба буде сісти з ним за стіл переговорів». Разом з тим, він ствердив, що «не буде російського параду в Києві». Україна віддасть 20% своїх земель й залишиться знелюдненою й зруйнованою. Трамп нормалізує відносини з Росією, а 75% поляків виступають проти введення своїх військ в Україну. Бо «легко увійти в конфлікт з Росією» (polsatnews.pl, 25/02/2025).

Хто ж цей таємничий персонаж з дружньої нам Польщі? Знайомтесь: Лешек Міллер, колишній прем'єр-міністр Польщі (2001-2004), багаторічний член Сейму, депутат Європарламенту, лідер Союзу Демократичної Лівиці, публіцист. Один з «батьків» приєднання Польщі до Європейського Союзу.

Але. Також вірний учень Леніна, член ЦК і Політбюро ПОРП, партійний комуністичний діяч, що входив до вищої номенклатури ПНР, який легко перестрибнув у керівні державні структури Третьої Речі Посполитої, оголосивши себе соціал-демократом. Великий друг Путіна й прибічник дружніх відносин з Росією, який категорично заперечував причетність Кремля до польської національної трагедії – катастрофи урядового літака РП в 2010 році у Смоленську.

Тепер пан Міллер з виразним задоволенням ховає Україну

(чи не передчасно?), солідаризуючись з Дональдом Трампом і підтримуючи наративи російської пропаганди. Невже досвідчений політик не розуміє, що перемога і поневолення Росією України становитиме смертельну загрозу для Польщі, яка стане буферною зоною між Москвою і Берліном?

2.

«Путін ПРОГРАВ цю війну, ми побачимо Україну в ЄС і НАТО» – впевнено заявив на саміті в Києві президент Фінляндії Александр Стубб (УНІАН, 24/02/2025). Це не був голос фальшивого оптимізму заради заспокоєння господарів. Це був голос країни, яка в 1940 та 1944 роках спізнала, що таке російський імперіалізм в його руйнівній формі знищень і окупації, але змогла зберегти суверенітет і державність завдяки мудрості свого керівництва, насамперед маршала Карла Маннергейма (1867-1951).

Він певний час жив і навчався у Харкові, бував у Києві й лікувався в Одесі. Був час, коли молодий поручик Маннергейм служив в одній роті російської гвардії і товаришував з корнетом Павлом Скоропадським, майбутнім гетьманом Української Держави. Швед за походженням, Маннергейм став військовим лідером Фінляндії в її боротьбі з СРСР.

Історії неблизьких країн – України та Фінляндії химерно переплелися завдяки бандитським діям російського сусіда й тепер, у важкий час втрат і болісних рішень, нам слід згадати слова Маннергейма, сказані в 1940 році у критичний момент фіналу Зимової війни: «Нам... не можна дозволити собі, аби гіркота, викликана суворими умовами, затьмарювала нашу здатність мислити критично. Те, що армія не розтросчена, дає нам покищо можливість вести перемовини про мир. Якщо оборона впаде, а наші сили напружені до межі, ми втрачимо цю можливість... Мир слід укласти негайно»...

І далі: «Делегація Фінляндії... 12 березня підписала договір про мир. Умови його були винятково важкі... Стратегічному положенню Фінляндії був нанесений нищівний

удар... Договір про мир забрав у нас безпеку та свободу зовнішньополітичної діяльності... Політичним результатом Зимової війни для самої Фінляндії стало насамперед збереження самостійності, куплене дорогою ціною. Смертельна небезпека була відкинута граничним напруженням сил усієї нації... Народ Фінляндії може пишатися своїми збройними силами, які, шоправда, були змушені поступитися переважаючим силам, проте все ж залишилися незламними» (цитую за книгою «Мемуари» Карла Густава Маннергейма, 2014).

3.

Днями Україна, Європа, світ відзначали сумні треті роковини кривавої широкомасштабної агресії Росії, розпочатої 24 лютого 2022 року за наказом Путіна. За цей час ялтинсько-гельсінська світобудова була вщент знищена, система європейської безпеки, вибудована після закінчення холодної війни, впала, охоплена полум'ям, наче хмарочоси-близнюки в Нью-Йорку після терористичної атаки 11 вересня 2001 року.

Цікавий факт: тільки Сполучені Штати з 1990 по 2015 роки уклали 1100 мирних договорів у рамках побудови архітектури міжнародної безпеки, яка сьогодні зруйнована внаслідок російської агресії.

* * *

Три роки війни... 1097 днів страждань, смертей, руйнувань, страхів за життя дітей, близьких, тих, хто на фронті. Але й 1097 днів мужності, опору, затишних, виснажливих боїв, перемог над знавсінілим ворогом.

Тепер порівняймо тривалість опору України з аналогічними показниками деяких європейських країн у ХХ столітті:

– Фінляндія чинила опір (1939-1940) Радянському Союзу 105 днів.

Вели збройну боротьбу з гітлерівською Німеччиною (1939-1941):

- Норвегія – 62 дні;
- Франція – 46 днів;
- Польща – 35 днів;
- Бельгія -18 днів;
- Югославія – 11 днів;
- Голандія – 4 дні;
- Данія – 1 день.

Україна з її слабкою олігархічною економікою, меншими людськими ресурсами, пацифістською непрофесійною владою та недостатньо підготованими й невідомобізованими збройними силами зірвала бліцкриг «другої армії світу», завдала їй смертельних ударів і принизила Росію та Путіна, перекресливши їхні стратегічні плани знищення незалежної держави.

Подвиг українського народу та його Збройних сил вічно увійде до світової історії.

У своїй новій книзі «Третя Світова війна України» (Незалежний Український Медіа Центр, 2024) я застосував нове визначення – «ПЕРЕМОГОПОРАЗКА України». Це не безглуздий словесний оксиморон, а емке комплексне гібридне поняття, що передає всю трагічну складність й неоднозначність явища цієї війни.

З одного боку, більшість світових аналітиків переконані в ганебній поразці Росії, яка за три роки так і не досягла головних своїх цілей по знищенню української держави й поневоленню української політичної нації.

З другого боку, це словосполучення свідчить про трагічний програш України з огляду на страшні невідновлювані демографічні жертви, масові психічні стреси, мільйони

біженців, вигнанців та блукачів, злигодні, породжені руйнуванням енергетичної інфраструктури, житлового фонду, втратою плодючих земель та іншими нещастями.

Амбівалентність поняття ПЕРЕМОГОПОРАЗКА не повинна породжувати капітуляційні настрої, а навпаки – гартувати волю чинити опір за умов, коли немає добрих рішень. Всі існуючі на сьогодні варіанти закінчення війни – грікі й пов'язані зі значними втратами й болісними компромісами.

Але є дві червоно-криваві лінії, які нація не повинна переступити, якщо хоче вижити:

– Збереження Збройних сил України, як надійного обронця народу і держави;

– Забезпечення існування Української Держави, як гарантії незнищенності нашого народу, нашої землі та нашої цивілізації (історія, мова, культура, релігія).

4.

Війна між Росією та Україною на моє переконання вже переросла в Третю світову війну – цей погляд я висловив ще в 2015 році. Генерал В.Залужний вважає, що світовою ця війна стала в 2024 році завдяки участі в ній, крім Росії, Північної Кореї та Ірану. Подібну думку висловив також генерал К.Буданов, начальник військової розвідки України, який заявив, що в російсько-українську війну втягнута більшість розвинених країн світу, що означає, що Третя світова війна вже триває (Кореспондент, 27/02/2025).

Ця війна ще не перетворилася на повномасштабний глобальний ядерний конфлікт Півночі та Півдня. Проте світовий хаос, руйнація системи міжнародної безпеки, зростаюча тривога, гонка озброєнь, прискорене укладання військових союзів – всі ці симптоми свідчать про наближення неблаганного вибуху світового вулкану і тільки диво може врятувати людство від нової глобальної війни.

Таким Планетарним Дивом, Світовим Чарівником, Збавителем Землі від усіх воєн, всемогутнім Миротворцем і Миролюбцем проголосив себе 45/47 президент США Дональд Трамп, прихід якого до влади в 2025 році радикально змінив геополітичну структуру світу, перегорнув догори ногами, наче в сюрреалістичному сні, звичні уявлення про Добро і Зло, ворогів та друзів, вірність Вітчизні та зраду їй.

Самозакоханий нарцис з манією величчя та складною сексуальною біографією, бізнесмен-барига, помішаний на грошах, глибоко аморальний і цинічний. Спостерігаючи за його промовами та відповідями на запитання, я, як лікар, дійшов переконання, що Дональд Трамп страждає на глибокий склероз судин головного мозку, що спричиняє постійну брехню, плутанину думок, забуття цифр і фактів, безперервні повторювання нав'язливих ідей.

І немає значення чи Трамп формально є агентом КГБ «Красновим», чи ні. Його відданість Путіну набагато глибша, ніж слухняність завербованого шпигуна. Це – покора слабкодушого невільника жорстокому Володарю, духовне плазування перед ним... (читайте «Нерозкриту сім'я» Карла Юнга). Тому всім вітчизняним трампоманам і трампофілам рекомендую відкинути прекраснодушні ілюзії. Подготуйте, що за спиною Трампа майоріють набагато страшніші й небезпечніші постаті – Ілон Маск та Джей Ді Венс, за якими криється їхній ідейний гуру – проповідник технофашизму, зоологічний ворог України, проросійський філософ темряви Кертіс Ярвін.

Україні слід готуватися до найгіршого сценарію, в якому бере участь Дональд Трамп та його команда. Недаремно Джон Болтон, колишній радник Трампа, заявив, що угода президента 45/47 щодо припинення вогню в Україні «близька до капітуляції».

5.

«Гіркота не може затьмарювати нашу здатість мислити критично». Пам'ятаймо ці слова Маннергейма в хвилини жорстокого вибору. Я б додав: гіркота та ілюзії. Вічні українські наївні ілюзії – сподівання на золото Полуботка, на танки «Леопард», ракети «Таурус», міфічні літаки F-16, на доброту дідуся Байдена та грізну постать Трампа чи чарівну усмішку Урсули фон дер Ляєн, які врятовують Україну.

Трамп посіяв одну з найнебезпечніших ілюзій у змученій війною країні: ілюзію швидкого миру, хоча в інтересах Путіна затягувати цю війну й домогтися повної капітуляції України. Однією з руйнівних ілюзій є українська віра в чарівну паличку союзницької допомоги. На жаль, маятник рухається в протилежному напрямі, що показує приклад США.

Серед наших союзників немає таких близьких сусідів, як Угорщина та Словаччина. Ми могли втратити Румунію, якби вибори виграв Келін Джорджеску, який був в одному кроці до крісла президента. Австрія, Греція, Сербія та ряд інших країн не є нашими союзниками, а 46% німців виступають за ПРИПИНЕННЯ військової та фінансової допомоги Україні (sprotuv.info, 25.02.2025), незважаючи на прихід до влади лідера ХДС Фрідріха Мерца.

Завдяки короткозорості й хамству Зеленського, ми втрачаємо найближчого, найприроднішого союзника – Польщу, яка звинувачує українське керівництво у зраді, невдячності й повному підпрядкуванні інтересам Німеччини. При цьому й поляки – правляча коаліція Туска й опозиційна партія ПіС – підіграють проросійській галасливій групі ультраправих політиків, які роздмухують ворожий міф про «бандерівську Україну», «українізацію/ бандеризацію Польщі» й вимагають прийняти закон про заборону відправлення польських воєнків в Україну у рамках європейських миротворчих сил.

Я кажу ці прикрі речі не для того, щоб посіяти відчай, бо насправді маємо поки що вірних друзів у Великобританії, Франції, Німеччині, Скандинавії, Балтії – але повинні бути готовими до жорстоких і несподіваних поворотів історії.

Сьогодні, на четвертому році інтенсивних бойових дій, вирішується військово-політична доля України. І сьогодні, як ніколи, постає питання про зміну нинішнього керівництва держави й заміну режиму Зеленського-Єрмака на уряд національної єдності з участю опозиції, очолюваної військовим лідером.

Конкретно – генералом Валерієм Залужним.

6.

Президент Зеленський, який не схотів (або не зміг) легітимізувати продовження свого перебування на посаді за допомогою Конституційного суду України, повинен, на мою думку, виконати свою обіцянку й відмовитись від спроби переобрання на наступних виборах. І не тому, що цього бажають Трамп і Путін – мерзотник і провокатор, який лізе в українські справи з усмішечкою Ідушки Головліва.

Володимир Зеленський, який не знав і ніколи не любив України (пам'ятаю, як він пропонував присвоїти історичне звання Великого Українця замість Тараса Шевченка одеському хохмачу Жванецькому), спізнав і фантастичний сплеск світової слави в 2022-2023 роках, і ганебне приниження з боку Білого Дому в році 2025-му. Він дуже гарно зачитував блискучі промови, написані спірайтерами, й дуже неоковирно й безпомічно відповідав на запитання журналістів, драгуючись й показуючи дріб'язкову мстивість. Оцінку його діяльності дасть історія і, можливо, суд. Але він вичерпав свій потенціал і зірка його згасла.

Україна, яка як ніколи, потребує національно-політичної єдності (Зеленський сьогодні є фактором розбратання країни), заслуговує на те, щоб її очолила людина, яка на полях битв відстоювала свободу і незалежність; людина, яка розуміється на проблемах не тільки суто військових, але й на питаннях геополітичних, стратегічних та національно-історичних, президент, якому б довіряла більшість суспільства – навіть при прийнятті ним дуже важких рішень.

Людина, яка здатна почати розбудову Української Держави №2, очистивши її від бруду й сорому попередніх років. Такою людиною я бачу Валерія Федоровича Залужного.

* * *

Мені дев'яносто років. Немає в мене іншої мрії, ніж дожити до миру в Україні. Я переконаний у кінцевій перемозі України й падінні Росії під вагою вчинених цим народом злочинів. Але це може статися і через двадцять і п'ятдесят років. Я не доживу, – доживуть українці.

Ми вперті. З нами Бог і Тарас Шевченко.
Ми переможемо.

Юрій ЩЕРБАК,
письменник, Надзвичайний і Повноважний посол
України в США, Канаді, Ізраїлі,
Голова Ради Незалежного Медіа Форуму

27–28 лютого 2025 р.

**БУДЕМО ЩИРО ВДЯЧНІ
ВСІМ НЕБАЙДУЖИМ
ЗА БУДЬ-ЯКУ
ФІНАНСОВУ ПІДТРИМКУ
ЧАСОПИСОВІ!**

Наш поточний рахунок:
IBAN UA08325268000000002600744144
в ПАТ АКБ «Львів»,
МФО 325268,
ЄДПРОУ 19326603
Одержувач: ТзОВ «Універсум».